

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਵੰਡਰਫੁਲ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਰਾਜ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨੁੱਧੀਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਰਾਜ ਸੁਣਾ ਕੇ ਬਾਪ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਾਰਟ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਵਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਪ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੰਨਵਾਨ, ਹੇਲਦੀ ਅਤੇ ਵੈਲਦੀ ਬਣਾਉਣ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਵੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਆਯੁਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਪੰਨਵਾਨ ਭਵ, ਪੁੱਤਰਵਾਨ ਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਹੀ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡੀ. ਟੀ. ਕਿੰਗਡਮ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਦ੍ਰ ਸਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਣ ਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੱਚ ਦੱਸ ਕੇ, ਸੱਚਖੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਝੂਠ, ਪਾਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਲਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਜਾਮਿਲ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁੱਧ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜੰਗਮ (ਫਕੀਰ) ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਯੁੱਗ ਆਏਗਾ ਜੋ 12 -13 ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੁਣ ਸਭ ਗੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ, ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਸਧਾਰਨ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੌਖੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ... ਇਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤ ਕਾਲ ਹੈ ਨਾਂ। ਬਾਪ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕੰਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਇੱਕ ਜਿਨ੍ਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੰਮ ਦੇਵੇ, ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀੜੀ ਉਤਰੋਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੇਡ ਵੀ ਉਤਰਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ, ਪਰ ਯੁੱਧ ਕਿਹੜੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਯਾਦ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਗੁਲਬਕਾਵਲੀ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਵਧੀਆ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਆਕੇ ਦੀਵਾ ਬੁਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਫਾਨ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਤੁਫਾਨ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 8 -10 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਝਾੜ ਵੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਦੱਸਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਗਜ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਹ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦੇ ਰਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ-ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼, ਕਾਲ ਸਭ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦੇ 83 ਜਨਮ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਹਨ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ, ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਨਾ - ਇੱਥੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਰਾਜ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਦੇਹੀ, ਵਿਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਹੈ ਸਥੂਲ - ਵਤਨ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਸਿਰਫ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਤੇ ਹਨ ਨਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਤੇ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦਾ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪਾਰ੍ਵ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਭ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ। ਇਤਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ, ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਕੁਦਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਨਿਕਾਲ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਉਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਐਕਟਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਕਦੇ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਪਈ ਸੀ ਜੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈ! ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਪ੍ਰਲਯ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਬਣੀ - ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਬਣਾਈ! ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਸੀ ਫਿਰ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਸੀ ਨਾ। ਉਸਨੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਭੱਠੀ ਦੀ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਸਪੁਰੀ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੰਸ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਭਾਗਵਤ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਇਹ ਸਭ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਆਦਿ ਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਤੀਆਂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਲਣਾ... ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਉਹ ਇੱਕ ਧਰਮ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਹਾਭਾਰਤ ਵੀ ਗੀਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਰਾਜਾਈ ਲਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਢਿੱਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਰਾਜਾਈ ਲਈ ਸੀ, ਕੱਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੱਲ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਫਿਰ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੀਚ, ਕੋਈ ਉੱਚ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਅਸੀਂ ਬਾਂਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਬੱਦਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰੀਲਾਈਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੇਨੀ ਤੋਂ ਪਾਉਂਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨਬਿੰਗ ਨਿਉ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੋਵੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀਪਣੇ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਪੁਜੀਏਪਣੇ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਪੇਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਦੀਆਂ ਫੇਰ ਪੇਇੰਟਸ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੇਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਂਟ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਪੇਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਇੰਟਸ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੇਇੰਟਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੇਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਰਿਜਲਟ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਹੇਠਾਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਠਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਕਰ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਈ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਿੱਗੇ ਹੋ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹੋ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਨਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ - ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਏ, ਬਹੁਤ ਗੋਤੇ ਖਾਏ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿਲਣ। ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗੇ ਤਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ! ਬਾਪ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੀਰ ਜਰੂਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਸਮਝੋ ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਿੰਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਸਤਰੀ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕੀ ਹਥਿਆਲਾ ਬੰਨਦੇ ਵਕਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸਤ ਹੋ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਵਾਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣਕੇ ਹਰ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੂਪ ਭਵ:

ਜੇਕਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋ, ਕਰਮ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ ਸੁਕਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣ ਕਰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਬੰਧਨੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ। ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੇ, ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਰੂਪ ਮਤਲਬ ਉਧਾਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਹਨ।

*****